

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de dōne ori pre septembra: Dumineacă și Joia. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditorul fofie pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumeratii este pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 88. ANULU XX.

Sabiu, in 214 Novembre 1872.

Nr. cons. 892. 1872.

Preacinstitilor PP. Pprotopresbiteri și Administratori protopresbiterali! Cinstita Preotime eparchiale!

Inaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțione dto. 24. Septembre a. c. Nr. 23.211. împartășește Consistoriului archidiecesan ordinatiunea Inaltului Ministeriu r. u. de apărarea terei dto 26. Augustu a. c. Nr. 24.034/VII, — în urmă căreia se renduse: că acei tineri, cari inca n'au trecut preste clas'a a treia de etate, de-si aflându-se din partea comandei militare neapări pentru serviciul militar că atari se demitu pre lângă unu certificatu de demitere (Entlassungs — Certifikat, elbocsátási igazolvány), — totusi cu ocazia unei asențări venitore se voru vizită de către comisiunea asentatorie, și eventualmente se voru înrolă din nou; — acestor tineri numai in acelu casu li se va dā concessiune mai 'nalta la casatoria, déca din partea comisiuniei asentatorie se voru află neapări pentru totu-déun'a, său déca ajungendu in clas'a a treia de etate, se voru eliberă temporalmente dela serviciul de linia.

Acesta ordinatiune ministeriale se aduce deci la cunoștința preotimel nostru eparchiale cu aceea, că se fia cu deosebita priveghiere la astfelui de căsuri, și sa nu se seduca prin susamintele certificate a cunună pre astfelui de tineri in presupunere, că suntu liberi dela militie, ci strinsu sa se tienă de acesta ordinatiune ministeriale, precum și de §-fulu 44. alu articulului de lege XL. din an. 1868 despre puterea de aperare, unde se dice: acel'a, căru nu s'a aflatu din partea comisiuniei asentatorie neapări pentru totdeun'a, sau nu s'a eliberat in clas'a a treia de etate temporalmente, dela serviciul de linia, nu se pote casatori, pona nu va fi esită din clas'a a treia de etate.

Sabiu, din siedint'a consistoriale tienuta in 12 Octobre 1872.

Pentru Excellentia Sea Par. Archiepiscopu și Mitropolitu,
Nicolau Pope'a,
(L. S.) Archimandritu și Vicariu archiepiscopescu.

„Kelet“ despre comitetul națiunalu.

Foi'a ungurésca „Kelet“ face in nrulu seu din 7 Noemvre st. n. urmatorele observatiuni cu privire la raportul comitetului român din locu:

„Tonulu, care resuna din acesta declaratiune, e tonulu sincerității și apreciul istoriei, la care apelă comitetul cu caușa nesuștiilor sele binevoitore, va dā dreptu cu securitate barbatilor, cari liberi de ori-ce egoismu, au paresit curagios unghiul lungii passivități pentru ideo'a dezvoltării pasnice și au susceputu lupta activității in inteleșulu binei naționalității loru, de si nu cu succes, inse cu atât'a mai buna-vointia. Ei nu suntu caușa, ca rezultatul e asiā de micu.“

Meritulu, ce si-au căstigatu membrii comitetului prin tienut'a loru, e cu multu mai mare decât chiar și titlul unei maturități politice tredie. Cu toate ca ei se disting bine cu aceea intre conationalii loru, unde preteritulu, care dase forte multa ansa la patima, stă dupa ei; unde resbunarea, mania supresa, combinatiunea crucisata au fostu spte a contribui că totu atati'a factori pentru inopătarea precompunării tredie; unde partea preponderante dintr'acei'a, cari au dimpreuna cu ei aceea-si patria, trebuia mai întâi cuceriti pentru politic'a mintiei; cu toate ca tōte acestea s'au opintiți contra loru: ei totu-si se potura aventă in activitatea loru politica pre nivoului tempului.

Politica loru si-au căstigatu inse unu respectu si mai considerabilu prin aceea ca ei 'si aperara

nelvingibilu positiunea loru si remasera fideli cu ventul odata expresu, punctul loru de vedere — si o potem dice — interesului poporului loru bine priceputu, in unu tempu, cându o partida nu neconsiderabile din sinulu națiunei ungorești 'si aruncasera cu o usiurintă pe cată mrejile dupa ei; cându la vocile sirenice, ce sunau tare din orient se asociara cărătilu necontentu in sinulu patriei si cându strigatelor seducătorilor resunau din stâncă in stâncă.

Intr'adeveru ei se potu provocă cu conștiința linisita la judecat'a istoriei; căci eata, numai putine cavinte lipsira si faptele ivite le da dreptate loru si politicelor loru.

Cu ce se potu rectifică inse fatia cu acesta'si acei puteni fantasti, cari si in midilocul acelora simtome vorbitore ale tempului, 'si astăra bucuria loru in aceea, de a venă dupa chimere nebunesci.

Care rezultat — déca nu practicu, celu putenu idealu — au ajunsu cu politia loru cucigata de passivitate?

Óre ei nu simtu ca suntu combatuti in modulu celu mai amarnicu nu numai de nestramutarea logica a fapeloru ci si de consângenii loru insesi?

Său cătu tempu voiescu a mai asteptă cu mâinile cruciate si cu gur'a cascata că sa le vina porumbii frigii, ceea ce in lumea fabulelor pote ca e possibilu inse de unu moritoriu pribegitoriu pre patru, inca nu s'a vedio.

Nimenea nu pote dice ca din noi vorbesce punctul de vedere de partita, căci acesta este acum asecurato. Nu pentru partita, ci pentru patria si interesele cele mai adeverate ale unui număr foarte considerabilu de fi ai ei, pentru cele mai adeverate interese ale fratilor nostri români chiamânu atențunea passivistilor nostri asupr'a acestei dechiratriuni, care descopere adeverulu nudu si ii acusa greu naintea istoriei de-si cu crutiare fratișca inse cu atât'a mai ponderosa sinceritate.

Déca noi ungurii, dela cari se potu presupune preocupatiune, si acesta'si potu folosi contră noastră că pretestu, am si facutu acesta, atunci acușa cu securitate aru si avutu mai putenu efectu. Inse de ore-ce acusa frate pre frate, e impossibilu că văcea sa se perda in pustietate, déca acusatulu mai are bateru cea mai mica schintea de judecata matura.

Aici nu trage ungurulu ci românu pre românu la responsabilitate pentru cele intemperate si responsulu nu pote si altulu, decât reîntorcerea cu poalătia său caderea in abisulu fără fundu. Otarirea nu e grea.

Diuarul magiaru „Hon“ despre organizarea fondului regescu.

Tare so iusiela, cine crede, ca sub organizarea fondului regescu trebuie si potem intelege ore care organizare deosebita politica său de dreptu publicu, fia in privint'a administratiunei, ori in alta privintia. Nu este vorba de referintie politice, ci aici e vorba despre regularea atâtoru referintie de posessiune, cari in lini'a intâia interesă pre statul nostru celu cadiutu in detorii si incarcatu cu deficitu, si in a dou'a linia pre teritorie intregi, pre comune si pre privati pâna la sume de milioane; referintie, cari afara de acea suntu pre daun'a ne-pretigibile si nesuportabile a celei-lalte poporatiuni din Ardealu.

Scimus, cătă de liberali, si prin aceea mari si salutarie schimbări s'au fecoto in tempulu recentu in referintiele de posessiune; dara trebuie sa scimus si aceea ca aceste schimbări au lasatu cu to-tu-lu-ne-a-ti-nu fondulu regescu. Stimatiții nostri compatrioti circumspecti numai intr'atât'a sa lasatu a fi atinsi de referintiele cele noue, incătu, de-si pre nedreptu au potutu trage folosé — din desdăunările pentru decime si urbarialități, ce le-au primitu fără de nici unu dreptu.

trn celelalte parti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intâia óra cu 5 1/2 er. sirulu, pentru a dôna óra cu 5 1/2 er. si pentru a treia' repetive cu 3 1/2 er. v. a.

Nu e greu a astă punctulu de manecare la organizarea fondului regescu; pentru ca déca voimă a inaintă pre basea istoriei dreptului si a procede justu, său celu putenu cu ecuitate folia cu interesele drepte ale statului si ale celor-lalți locuitorii ai acestui'a: atunci cea dintâi intrebare pote fi numai aceea, óre acesti óspeti chiamati aici sub regale Geiza si coloni sati in patria nostra, de altminteră respectabilii nostri compatrioti, in care categoria a curialistilor (telepitvénysék) sa fie numerati, si ce sa plătesca in cass'a statului pentru posessiunea de corona, său fondulu regescu (peculium, terra Regis, Fundus regius, bonum Coronae, Fisci), care ei l'au locuitu si folositu pre lângă anumite conditioni de servitute, d'er' a fostu totu-déun'a proprietatea nedisputabile a coronei Ungariei. Acesta densii, că patrioti luminati, fără indoiela o sciul tocmăi asiā de bine, că ori-cine altul, si inca mai bine.

Déca inso guvernul ungurescu totusi nu aru purcede pote din acestu punctu de vedere la organizarea fondului regescu, apoi la tota intemplarea mai suntu inca si alte cestiuni, ce atingu pre statu asiā de aprope, incătu necuitalibl'a deslegare a loru nu se va poté amenă nici de cătu.

De securu aci tientesce si §-lu 82 alu art. de lege LIII din 1871, care tractăza despre regularea referintelor urbariali si de posessiune, si dice:

„In privint'a teritorialu tiezatoriu de dominiula Talmăciniului, alu Salistei si altu Branului, precum si in privint'a teritorialu comunelor tiezatorie de aceste dominiuri, ministrul de justitia va pune pre més'a dietei unu proiectu de legă separatu pentru regularea referintelor de posessiune“.

Aici trebuie se scimus aceea, ca domnii sasi afara de pementulu regescu, care li'l'u dete ospitalitatea spre locuinta si spre folosire, ou sciutu sa mai storca o multime de alte realități de prin comitatele invecinate chiaru in decursulu temporilor, că donuri dela regi si principi prin anumite conditii promise, d'ara Dumnedieu scie cumu impline, cari astadi au cadiutu dejă de totu pe sarcin'a statului.

La atari bunuri priveste si legea susu citata. Si chiaru de aru concede marimorositatea căvalericei națiuni maghiare, ca patriotii sasi, că ospeti vecchi, sa fie eliberati gratis si sa capete fara de nice o desdaunare proprietates statului oea castigata cu sânge ungurescu; nu aru poté inse nici odata sa ierte pre guvernul atunci, déca din ori-ce punctu de vedere s'arū lasă a se conduce prin sasi la astfelui de nedreptă strigătorie la ceriu, la cari acestea au conduso pre cele-lalte guverne cu despăriarea fără mila a tierii si a compatriotorilor loru.

Sa vorbim sinceru, asiā mai curendu ne intielegem unulu pre altulu. Si strigati d-vostra domnilor compatrioti sasi, déca ve place acum nu numai pâna la Viena, ci, dupa cum v'ati indatinu in tempulu celu mai nou, pâna la Berlinu: d'ara strigati intr'acolo, unde locuesce poporatiune civilisata si de datorintia patriotică, — acolo nu poto sa se radice nici o singura voce, care sa rectifice procedura d-vosre.

Déca privesc omulu acele pagine ale istoriei de statu si de dreptu alu Ungariei unde suntu insenmate lucrurile petrecute ale domniei vostre, asta, cumca pre căndu domnia vostra v-a-ti neglesu datorintele patriotică, ma forte desu a-ti facutu tocmai contrariul dela acelea, pre atunci batendu pre dupa spatele nationalitatii domniei vostre politice, căndu pre la osile gubernialoru, căndu pre la ale domnitorilor, a-ti căstigatu cele mai frumosé drepturi civice si bunuri materiali. — Si acum faceti asiā; si cumca nici acum nu a-ti amblatu pre cale dreptă, se vede de acolo, ca nu a-ti pasit u inaintea

năsenei cu dorintele domniei văstre, cî i tribulati pre la guberniu, și tiără inca nici acel plan nu-lu cunoșce, care l'at dat din Sabiu că proiectu in caușă organizării fundului regescu.

Cându domni'a văstra a-ti fi fostu numai nisec factori improductivi ai statului ungurescu, trăca — mărgă; înse déca cautam numai la temporile mai dincöce, cându si domniei văstre au servit totu in contr'a patriei, ieră pre emploriatii domniei văstre i-au plătitu cei lătii cetățieni ai patriei (in parte i platescă inca si astadi), pâna cându domni'a văstra averea cea gigantica nationala, cî s'au datu spre scopulu acesta, a-ti intors'o in folosul scărelor domniei văstre; spesele academiei si salariul capului bisericiei domniei văstre etc. le platescă de alta parte statulu, ieră preotii domniei văstre au trasu din rescumperarea decimelor, portata si de noi, parte neproportională de mare (din sum'a de rescumperare, ce a cadiutu pre partea de dincöce mai două din trei părți); déca cautam, dicu, la aceste si alte impregurări asemenea acestora: trebuie se marturismu, ca domni'a văstra dela incepătu a-ti fostu totu spre greutatea statului, si dintr-locuitorii patriei domni'a văstra nu poteti avea nici cea mai mica caușă drăptă de a ve jelui.

Déca domni'a văstre, onorati concezieni, văli sa fiti amici sinceri si buni ai celor-lătii concezieni ai domniei văstre, la bine, la reu, atunci trebuie sa porniti pre acea cale, pre care ve poteti crea un atare trecutu, la care in venitoriu se poteti caușă inapoi cu superbia franca si cu conșientia de sine barbatescă.

Spre scopulu acesta e de lipsa inainte de tōte, cā cu privire la averile ce a-ti capetă după asiedarea domniei văstre aici cā donuri si sub alte titule, si cu privire la desdaunările de decime, ce le a-ți luato pre nedreptu, sa ve impliniti detori'a facia cu statulu si cu comunele respective, si sfara de aceea sa cereti revisiunea rectificării desdaunării de decime; sa o cereti pentru aceea, pentru ca națiunea privescă cu anumitu soiu de suspicione ne-suprimabile aceea, — si inca basându-se pre date — ca preotima luterana a capetă desdaunarea cea frapanta si neproportională de mare sub provizoriu pre lăngă rectificării suspiciose, asiā de iute, pre bas'a ordinatiilor telegrafice, fără cā din aceea sa-si fi potutu subtrage partea competenta nici chiar statulu si alti privati.

Si déca cu tōte acestea duja caracterulu domniei văstre documentatu de sute de ani si destule de cunoșcutu, lipsindu-ve semințu suficiente patriotică către cei-lătii cetățieni, ce locuescă pre fundul regescu si către pretensiunile egalității de dreptu, totu-si nu a-ti voî sa pasisti pre terenulu initiativei; atuncia e dreptulu nedisputabile si detorint'a potestatei statului, cā sa facă acēst'a.

Gubernialu nu pote sa neglăga acēst'a, fără de a căde in suspicionea perfidiei către statu.

Aci n'avemu inaintea nostra cestiune de partidă, cî o atare cestiune, care interesă intru asemenea pre toti cetățienii statului. Ceea ce e justu pentru locuitorii de tōte limbele din statu, nu pote fi nejustu nici pentru sosi.

Si ieră-si pentru aceea, cāci căti-va omeni, vorbescă alta limbă si nu aceea, care o vorbescă cei-lătii cetățieni ai statului, inca nu urmăza, cā acea sa aiba dreptu a scurtă pre statu, teritorie întregi, pre comune, si pre privati nici in privintia materială, nici in alta privintia.

De aceea chiaru déca ospetii sasi, pote aro si eliberati gratis, ei suntu datori a complană referinție de posesiune cu părțile susamintite după dreptu si după covenintă, si a lasă sub revisiune desdaunările de decime. Asiā cere dreptatea si asiā preinde semnificătoarea de detorint'a patriotică.

(Va urmă.)

Diet'a Ungariei.

In siedint'a din 7 Nuvembrie a casei deputaților se autentica mai întâi protocolul; presedintele anuncia mai multe petiții, cari dimpreuna cu cele presentate de deputati se trămitu comisiunii respective. — Se facu unele interpellatiuni si apoi se asternu raportele, pentru noi fără interesu.

Ign. Helffy róga regimulu cā sa asternă un planu de lucru pentru sesiunea ourgătoare, cā cas'a sa pote prezige ordinea, in care sa se perțină agendele mai momentoase.

Cu aceste trece cas'a la ordinea dilei si alege membrii pentru comisiunea de omeni experti spre deschiderea afacerilor militari. Rezultatul se va

publică in siedint'a prossima, cu ce siedint'a se incheia.

Unu ministru austriacu si tatalu seu.

Sub acestu titlu apară in Berlinu in lun'a lui Septembvre o brosura de vre-o siése pagine, in carea autorul descrie pre scurtu cunoscint'a ce a facutu in Teplitz cu tatalu ministrului de justitia austriacu, Dr. Glaser. Cunoscint'a cu betrânlul Glaser a condusu pre autorul lă o descoperire nu numai interesanta, ci si picanta. Elu adeca ni spune in brosuriu să ea, ca betrânlul tata alu celebrului jurist si actualu ministru de justitia in Austria, s'a atasatasiu asiā de tare de densulu, incătu nu trecea o di sa nu-lu onoredie cu vediulua sea. Astfelu intr'o di betrânlul Glaser veni la densulu in fog'a mare; salia i stralucea de bucuria, ochii i sclipeau, vocea i tremură, si fără a mai face multe complimente, bagă mâna in busonariu si secose o epistolă dîndu: „Astădi amo primitu o epistolă dela Escoletă sea feierului meu, carea me strapune intr'o iritatiune si mai imbucurătoră, decătu epistolă, care mi-a adosu scirea despre numirea sea de Escoletă-ministru de justitia. Cetesee, si sum siguro ca d-ta inca vei dice cu mine, ca nu mai este departe dîu'a, in care se voru implini promisiunile profetilor.”

In acēsta epistolă feierului scrie tatalui seu despre pusetiunea sea, care se intaresce pre dī ce merge. Inca una enu — dice elu — si alesulu poporu alu lui Dumnedieu va ajunge la scopulu sănătăi aliantă, incheiate la Parisu. Astădi acestu poporu cu mandria pote sa afirme, ca chiaru capetele incoronate so pléca inaintea poterii lui: canta a stă cu elu in relatiunile cele mai intime, si cu mâni si picioare nisouescu a avé omeni din poporul eleși in consiliul loru. Mai departe feierulu-ministro scrie ca a fostu invitatu la una balu de carte, unde densulu si cu dlu Dr. Unger a formatu obiectulu, in giurul căruia se invertea atentiu tutororū șpălătororū si a intregei curti. Nici o dama, ma nici o principesa n'a fostu la balu, carea sa nu si cerutu, cā sa i se recomande dlu Dr. Glaser; cu tōte treboia sa jocă, si déca si cea mai inalta dama din Monarchia era si fostu de fălia, celu putinu dara aru si trebuila sa alba norocirea dă a jocă una cadrilu cu dens'a. Principi, principese, conti, contese, etc. toti aveau de a vorbi căte unu cuvenit cu dlu ministru de justitia. In fine inse sosi tempulu de a merge la bufetul, si dlu Glaser se folosi de acēsta ocasiune, cā in singurata sa-si mai revoce odata in memoria tōte suvenirile din tineretile sale. D-sea intre altele si-a adosu aminte si de acelu momento, cându dimpreuna cu tatalu seu se preomblau in grădin'a de cura (in Teplitz), si curiosi priveau la principes'a Colloredo, carea 'si petreceau pre balconu, impresurata de unu cioporu de oficeri; atunci principes'a Colloredo intempină cu desprețiu curiositatea lui, astădi inse, asemenea omeni s'ară simți fericiți, déca dlu Glaser i-ară primi cu una surisul binevoitoriu. Feierulu-ministro 'si adose apoi aminte de scen'a, cându ierăsi dimpreuna cu tatalu seu a vedința pre Adolfsu (Auersperg, actualu ministru presedinte in Austria) impletindu-si busonariele co verdetiuri, zanzavaturi, spre a le aduce insusi acasa. Cine credea atunci, ca acelu Adolfsu, care fucea atâta strengarie cu fetele de casa, sa ajunga dimpreuna cu Glaser ministru in consiliul coronei. Minunate suntu căile sorti, cu deosebire atunci, cându omeni fără cultură si caracteru ajungu la o inaltime, de spre carea nici cându n'an visatu. Se dice apoi — filosofisă mai departe fioului in epistolă către tatalu seu, — ca imprégurările schimba pre omu; dara pre acestu Adolfsu nu-lu schimba nimic'a; elu e totu celu vechiu; o cina frugale si un'a dansătorie frumosă i absorbu totu en-lu seu. Deci nimic'a n'ară si mai de dorit, decătu cā densulu sa-si ie cătu mai curendu sanetate bona si locul lui sa-lu ocupe unula din mediulocul nostru.

Ministrul trece a vorbi apoi in epistolă de oponiție si inimică guvernului. Acesta, dice d-sea, nu se astădu numai in Boem'a, ci si la curte, si aici este partid'a aristocratilor, carea este mai pericolosa decătu tōla oponiție. „Déca ni va succede, continua dlu Glaser — de a discredită acēsta partita inaintea coronei, atunci numai unu pasu mai avemu sa facem pâna la scopulu de multu asteptat; atunci, iubite tata, nou'a, regenerat'a si adeverat'a nobilime din poporul nostru 'si va serbă triumful său 'si va implini missiunea ce o are dela Ddieu.”

In fine dlu ministru respunde tatalui seu, care l'a intrebato, déca a facutu cum-va pasii necesari

spre a capetă diploma de nobilu, si intre altele dice, ca sa nu aiba betrânlul nici o grige, de ore-ce planul lui merge mai departe, decătu cum crede densulu. Elu nu vré cā fioul sa ajunga la ore-care rangu de nobilime, cā tatalu care a produsu unu asemenea fiu. Acestu planu este din dōue puncte de vedere avantajosu pentru dlu Glaser; mai intăiu d-sea devine nobilu prin ereditate si asiā copiii sei, cari după tata si mosiu suntu nobili, au intăietate inaintea celor ce au ajunsu mai tardiu in acēsta tagma; altu avantaj este apoi, ca prin acēsta procedura d-sea nu-si perde influența si stim'a la partid'a democratică, de ore-ce nu d-sea si-a intinsu mânile după diplom'a de nobilu, ci numai meritele tatalui seu s'au remunerat prin acēsta.

Testulu urmatoriu alu epistolei ese din sfer'a politica si trece la afacerile casnice ale betrânlui tata. Inse autorul brosuri din cestiune, care avea secum tota increderea betrânlui Glaser nu se multiam si atât'a, ci incepea de nou fioul politiciu spre a vedé, ca intru cătu este inradacinat iudaismul in inim'a acestui jidano botezat. Elu i observa, ca cătu de greu se va poté delatură si desparti vechi'a nobilime de dinastie, de ore-ce acestu planu aru trebuil atunci executat no numai in Austria, ci in tota Europa. Abantia jidana va poté intempină la realizarea planoului seu elemente seu pedeci neinvigibile, cari i voru causă chiaru caderea si perirea ei.

„Despre acēsta escoletă sea, feierulu meu, cugeta cu totulu altmintrea” — respunse betrânlul Glaser. — Pâna cându poporul nostru nu va lasa sa i se iee din mâni frânele internaționale si ale dijurnalistice, pâna atunci vomu si inca in stare a conturbă chiaru si somnul lui Wilhelm; ieră pre Bismarck lu vomu poté exploata in interesulu scopurilor nostru, caci elu scie prea bine, ca la din contra, cându vomu aprinde butoiul cu erba (pulvere) de posca din Berlinu, atunci elu va fi celu dintâi care va sari. Aristocrati'a austriaca trebuie sa o nimicim si sa o facem impotentă prin sine insa-si. In Ungaria inca nu este lucrul asiā greu, precum se crede. Andrassy se astă acolo, unde l'a codusu post'a si dorint'a sea; elu va sacrifică totu, numai cā sa se potă sustinea in pusetiunea sea. Cu primulu magistrat ungurescu Schulhof a aplanat lucrul de multu; acelu magnato Eszterházy, este griju pre mai multe generatii. Acēsta afacere a vacilat mai multu tempu intre ceriu si pamentu; dara in fine feierulu meu cu sciintiele sele juridice si altor'a cu banii totu-si li-a succesu a ascurat poporului nostru o tiéra de 30 pâna la 50 de miluri patrate. Unu regatu, amice, unu regatu ni trebuie, de aici apoi usioru potemu lucra!

„In Ungaria — continua betrânlul — poporul nostru trebuie sa se apuce de agricultura; a cēst'a este tiără de unde se pote cuceri Serbi'a, Moldova, Munte-nia si chiaru Turcia europeana, fără nici o lovitura de sabia, si totu-odata se poate ascurat si domni'a preste Marea-Negru, si fiindu cu putintia si preste Marea-Adriatica.

Vedi deci, dlu meu, ca poporul nostru are in Ungaria o baza solidă si cu asemenei „Geschäft"-uri cā cu Eszterházy, o va scôte la cale si cu cei-lătii magnati. Unu altu documentu despre acēst'a este Arva si altele.

In Galiti'n dejă de multu nu mai este nobilime, si Russi'a se va nimici prin Germania si prin poloni; spre a imbucatati acēst'a, precum dice escoletă sea, feierulu meu, n'avemu nevoie de mare troda si osteneala.”

Cu acēst'a discursulu s'a incheiatu, si precum amicul betrânlui Glaser, asiā si noi l'amu astădatu de insemnat si de picantu spre alu dă publicitat. Unu planu mai judanescu decătu acēst'a nici ca s'ară mai poté cugetă. Tōte le-amu mai poté crede, pâna si aceea, ca jidanolu s'ară poté apucă odata de agricultura, dara ca jidani pri căscigarea boerilor din România aru poté sa căscoje tiără intrăga, precum dicu ca li succede aiurea, acēsta possibitate nu o potem admite, pâna ce suntemu convinsu despre vitalitatea poporului român.

Tendintiele panslaviste in Russi'a.

Celebulu istoricu rusu Pogodine publica, in „Gazet'a Moscvei”, unu articlu care pote fi considerat cā espressione a opinionei publike din Russi'a. Ieta traductionea după „Rom.” a acestui articlu: Tōte diariile russe reproducera o telegrama din Pest'a, cu dat'a de 7 Octombrie, care contineea

ea comitele Andressy ar fi declarat, in sensul comisiiunei bugetare delegatiunei Reichstagului, ca panslavismul nu e sprințită nicăi în cércurile politice din Russie.

Preșa russă pote, în această privință, să asigure pre d. Andressy și să afirme cu resoluție că aceste tendințe nu mai gasesc simpatii în celelalte clase ale societății, și că partea panslavistă, a cărei fantomă diauriile nemțesci și magiare semnifică atâtă placere de a o invoca, nu existe aci. Se poate responde că cea mai deplină asigurare ca nimeni în Russie nu interpretează panslavismul în sensul amenințătoriu ce-i da d. Andressy.

Nu este mai putin securu ca totu ce cugetă, în această massa de 80 milioane susținute, care formează națiunea rusă, fără deosebire de partea său mai bine de categorii ale opiniei — căci la noi nu există nici o partea propriu disă — totu ce cugetă, dicu, exprime dorința că slavii să obțină libertate publică la cari totu cetățenii sunt dreptul în alu. XIX-lea secolu, libertățile celor putin de cari se bucura rasele domitorie, cu istoria căror se gasesc legate, atâtă în Austro-Ungaria, cătu și în Turcia, Prussia și Saxonie.

Voi dice mai multu : realizarea acelor doarintie legitime și recunoșterea drepturilor ce reclama unu atâtă de mare număr de slavi voru avé de rezultat deslegarea, în sudul Europei, a unei dificile probleme, de care se preocupă cu atâta temerii ministrul diferitelor state. Deslegarea pacifica a acestor complicații va permite acelor omeni de stat să se odihnească, nu pre lăuntrii lor — căci de aci nu se voru culege lauri — ci cu satisfacția detoriei implete. Europa, afară de acestea, a versat destul sângă pretiosu pentru sterpele foi ale laurului.

Déca în Russie nu există tendințe panslaviste, unde trebuie să le caute cineva? În Serbia, în Serbie, în Croația, în Dalmatia? Aceste popoare aspiră ore densele la o fusină politică cu Russie?

Cătu și de putinuu. Diferitele guverne ale Europei o sciu forte bine, cum sciu asemenea că aceste tendințe panslaviste nu există în Russie nici în regiunile cele înalte, nici în cele de Jos, cu atâtă mai putin în clasele de mijloc.

Aceste tendințe nu există decât în portofoliile diplomaticiei, de unde sunt scosă din căndu în căndu, spre a spera Europa, precum se practică în Franța, pre căndu Austria se servă de densele, că de unu pretestu, spre a lucra în contră slavorilor, cari formează în Turcia și în Grecia unu midilocu constantă de surescări în contră Russiei.

Este evidență că declaratiunea comitei Andressy n'a avut de obiectu decât a descurajă simpatiile celor lăsi slavi pentru această putere. Dara această incercare va remâne fără rezultat, căci popoarele slave inteleagă forte bine că, déca guvernul rusu se interesază de prosperitatea celor lăsi națiuni ale Europei, ceea ce a avut ocasiune să prezebe de mai multe ori, trebuie cu mai mare dreptu-convintu sa se interesă de fericirea popoarelor slave, pre cari legatorile de sângă, de limba și de religiune le unescu cu poporul rusu.

Déca această considerație nu insiela clasele luminate, celu putin massă poporara, pre care obișnuitătatea politice o miscă forte putin, nu se va lasă să fia inselată, și anumă ei dice : iubim pre slavi, și ei ne iubesc pre noi. Iată totu : politică nu va schimbă nimic din tōte acestea.

Necesitatea unei reciprocități de relații morale și intelectuale, precum există între diferitele ramuri ale familiei germane, convicționarea necesității unei limbi comune, cum o au germanii, francesii și anglozi, spre celu mai mare bine alu desvoltării lor : iată ideele respăndite în realitate în Russie, că și la tōte popoarele slave, și nu e în lume fortia care să le pote nabusi.

Nepuținiose fura incercările lui Metternich, Schwarzenberg, Kossuth și Bathiany : nepuținiose voru fi și ale lui Beust și Andressy.

„Coresp. Slave.”

Maresialulu Bazaine în inchisore.

De căndu maresialulu Bazaine s'a presentat că prisoneriu la Versailles și astăptă osendă sea, afacerea atâtă de importantă apără înveluită într-o deplina tacere. Numai din tempu în tempu astă căte o foia, ca generalulu Riviere insarcinat cu cercetarea, urmează neinechetată cu ea ascultandu pre fia-care și noi marturi. Reprodecemu acum după „Gaulois” căte-va detaiuri privitor la servitiul de onore si mai ales la pază, alu căruj obiectu a devenit

acusatul, de căndu s'a presentat la casă Nr. 32 din Avenue Picardie.

Supraveghierea și pază asupră maresialulu este incredintata colonelului Gaillard, directorul tribunalului militar, care este autorizat, a procedă precum va găsi de cuyația. Colonelul este datoriu să dormă la casă loz, ceea ce a facutu tempu de cinci luni neîntrerupt. Preste d'elu are adeseori să facă visite, atunci inse este înlocuitu prin unu locotenentu. Elu este secundatul și de trei gardiani, cu gradul de sergent-major ; unul din ei indeplinește aderentul servitul de gardianu, primesc visitatori și le controlă biletele de permisiune ; cei-lăsi doi suntu insarcinati a face dinu și năpteaservitiul de rendu. Elu nu suntu armati și n'au nici o relație cu maresialulu, căcare nu vinu de locu în contactu, neavându voia a intră în odia lui. Colonelul, locotenentul, adjutorul său, cei trei serjenți dela tribunalului militar, apoi o ordonanță de patru cavaleristi, cari suntu gata să incalce în fia-care minutu, formează intregul personal stabilu alu inchisorei. Numai colonelul Gaillard are dreptul a se apropiă de prisoneri, dăru usăză de elu într'unu modu numai inteleptu și delicat.

In tōte dilele pleca la Avenue de Picardie unu despartimentu de 50 omeni din garnizoana Versailles, pregătiți pentru campanie, sub comanda unui capitano, și a unui locotenentu său sub-locotenentu. Detasamentul care este în gardă ese afară și face conformu regulamentului recunoșterea intocmai, că, căndu aru intră o trupa în cetate : și apoi numai atunci vine în grădină casei, fără a bate tobă. Soldații suntu adaptiți sub corturi care suntu asigurate dealungul, dăru se dice, ca după cum se vede, ele voru fi curenți înlocuite prin barace. Acăsta aru și neapără o probă îndestulă, că instrucționea nu se apropiă de locu inca de finitul ei. Pre capitanul, ce intra în gardă, la primesc colonelul Gaillard în persoană, care i da instrucționă forte severe.

Mai înainte de tōte se încarcu pușcile. In apariția pline de tōta considerație, suntu în fondu de cea mai mare severitate și conținu următoarele : Maresialulu nu trebuie să fia superată nici într'unu modu. Elu are dreptul, a se miscă liberu în lanțul, ba chiaru a înțovarasi pre ospeti pâna la usia. Atenționea la elu nu trebuie să se preschimbe într'o curiositate superatoare. Acăsta ultima instrucționă este consecința unei tangiri, ce o facuse într'o di maresialulu colonelului Gaillard, care aplică soldatului, ce a datu motivu la ea, unu arestul disciplinaru de 14 dile. In fine a impusă asupră fia-cărui, fără a-lu prevesti înainte, care s'ară încercă să sara preste zidu, fia că sa intre său și ieșă ; sa secuște fia-care hărția său pachetu, care s'ară încercă cineva a introduce din afară și a-lu predă de indată comandanțului gardei.

Pentru a controlă și moi cu scrupulositate servitiul de supraveghiere este precisu oficerului de servit, ca începându dela apunerea sărelui inscris într-o carte, anume otarita, numele și numerul controlului a fia cărui soldat, care intra în casa pre-com și locul posărei lui. Astfel se găsește unu registru completu de soldati, ce au facutu acelle cinci luni, servitiul de sântinela înălțu de s'ară și în templu unu accidentu extraordinar, atunci arătându tempul să'ru și potulu găsi de indată posturile relative. S'a introdus unu servitul de rendu în templu noptiei astfelui, înălțu sântinelle suntu tienote tōta năpteaservitiul deșteptate. Totuși s'a recomandat, ca în apropiere sa se slabescă vocea.

Maresialulu are pre lângă sine în totu-déunăunul din ambii sei adjutanți. Acești suntu colonelii Magnan și Vilette, care facu servitiul alternativmente și apoi în templu acelor optu dile impărtășescu închecarea cu maresialulu și suntu supusi regulamentului. In tōte dilele vine sociul maresialului cu copili ei, care s'a retrăsă la monaștire vechi, și se departeză ierăși, formă la 7 ore de séra, odata cu bataiă diotiloru. Câte odată fioul celu mai mare alu maresialului, care de 5 ani și jumetate și iubescă prea multu pre tatalu lui, dorme în Avenue de Picardie ; parintele a primitu acăsta permisiune, de-si cu mare greutate. În decursul dilei primește, căndu voiesce, dăru la 7 ore de séra fia-care se retrage, prisonerul intra în cabinetul său, dinaintea a cărei ușă sa postădă pâna la reversarea dilei o sântinela.

Starea sanătății maresialului pare a fi multamită ; totuși este forte obosită și pare să patimă de o boliă interioară. Mai întâi prânzul

i fu adusă din otel ; acum inse lu găsescă acasă și în fia-care diminuția trasură cu proviziuni într-o mare precauție în curte.

D. Lachaud, care la începutu venea forte desu la Avenue de Picardie, a începutu de cătu-va tempu visitele sele. Pare că materia de aperare s'a completat, și acum elu cauta să o reguleze. Ceea ce privesc acum pre maresialulu, acesta declara bucurosu, căndu vorbescă cu elu, că deea l'aru silfă sci dejă să se apere, déca ceea ce va dice, atunci crede că nu va fi după placul fia-cărui.

„Cur. de lessi.”

Dev'a, 31 Octombrie 1872.

(Urmare din nr. 80.)

Fondul scolăi din Vinerea.

Trăitorulu din Vinerea în corespondența sea serie :

„Până căndu a fostu în comună Vinerea Ioanu Balomir inspectoru, conclusul facutu de comunitatea Vinerea în anul 1866 pentru înființarea fondului pomenit, elu a fostu pusă „ad calendas grecas” și nimenea nu ia mai vedetă lumină pentru ca inspectorulu acesta nu s'a prea interesat nici de cătu de prosperarea și înaintarea binelui comunu și mai verosu de cultivarea poporului nostru.

„Astăzi inse, lauda lui D'ieu, lucrul s'a strămatu spre bine, și scolă a începe a dă înainte ; și acesta sapto demnu de tōta laudă prin zelul și ingrijirea neobosită a inspectorului nou comună lui Michail Dobo, pentru ca acesta aduse de nou conclusul comunității din anul 1866 în 9 Iauri 1872 spre pertractare la comitetul comunău, care-lu radica de nou la valoare de conclusu, și astă fondulu acesta — loându-se validitatea conclusului din 1 Ianuarie 1870 — dispune dejă despre o sumă de 600 fl. v. a. care fondu prin ingrijirea și manipularea punctuale și conscientiosă va inflori din dî în dî, incătu preste vre-o căti-va ani, scolă confessionale pote dispune preste unu capitalu considerabilu.”

Asia serie din Vinerea.

Capitalul considerabilu visitoria a fondului pomenit mi aduce aminte o poveste de o fătu, care ducea pre capu o óla cu lapte de vendutu, și în făntasiu ei de viitoru facendu complimentu, uitându de óla cu laptele, i cadiu óla cu laptele.

Deosebirea între óla cu laptele, și între fondulu scolaru cu unu capitalu considerabilu în visitoriu e aceea, că în óla era intru sdeveru lepte, dăru în fondulu scolăi din Vinerea pâna acum nu e nici unu cr. (adecă din fondulu lui Dobo). Fondulu acelă a lui Dobo în locu de bani are numai sârslatarenii și minciuni după cum a descris trăitorulu din Vinerea înființarea fondului.

Istoră adeverată a fondului e acăstă :

„In anul 1866 a facutu Ioanu Mihu, că antiste comunău, în sedintă representanței comonale, în prezentă mea că inspectoru, propunerea pentru înființarea fondului scolaru din venitul casei alodiale a 200 fl. pre ann.

Ei că inspectoru și conducătorul a sedintei amu luat propunerea pomenită mai susu în seriu, și după o consultare premeresa s'a primiu în forma de conclusu. Dupa aceea amu luat conclusul din protocolul comunău în estrasul protocolar, că sa se substerne mai în susu spre incuvintare.

La astfelui de concluse suntu unele documente necesarie de a se tramite în susu, mai alesu conspectul casei alodiale, și starea relației între Ioanu Mihu și comunitate.

Inse eu indată după facerea conclusului că deputatul alesu m'am dus la Pest'a ; și astă amu transpusu conclusul pomenit în estrasul protocolar cu cele-lăsi acte oficiose curente la următorul meu substitut în oficiu, anume : senatorul Iah.

Dupa trei ani primindu eu oficiul meu, și actele oficiose în finea lui Decembrie 1869, între acte amu aflatu și cele despre fondulu scolăi, neschimbate, astă precum le-amu fostu transpusu eu — nici o literă, nici unu pasiu nu s'a fostu facutu din anul 1866.*

Acum după trei ani, schimbându-se impreguiările administrative, și relațiile în comună Vinerea stămu la îndiește, între două adecă : său sa mai aducă odăta înaintea representanței comunăi conclusula din 1866, — său sa-lu dau înaintea magistratului spre promovare mai în susu.

Impreguiările și relațiile de atunci în comu-

* Dragutiu de barbatu harnicu și d. Iahn ! R.

n'a Vinerea asiá mi s'au parotu, ca reasumarea causei fondului nu aru fi in interesulu lui, si asiá in interesulu fondului, amu datu lucrului inainte la magistratu, adeca l'amu propus in siedintia; ca la protocolulu magistratului i l'amu fostu datu in an. 1866, că sa se pastreze.

Dela magistratu s'a tramis la Sabiu spre intarire, adeca spre subternere mai in susu la ministeriu. Insa dela Sabiu s'a trantit in josu la magistratu cu o opacă adausa, ca acum după trei ani schimbandu-se relatiile, trebuie inca odata adusa inaintea representantiei comunale, dara nu inaintea celei de atunci actuale, ci trebuie astepata reorganisarea representantiei comunale.

Reorganisarea representantiei comunale prin protestele facute in contra conscrierilor de alegatori se opacise si amená-se pâna la anul 1870.

Dupa reorganisarea representantiei comunale venise inainte alta calamitate — adeca de bani in cass'a alodiala; avendo comunitatea de a platit 7200 fl. pentru unu pamentu cumpérat, si neavendu in cass'a alodiala bani. Terminul erá pusu pre 1 Iuliu 1870 asiá cătu, déca nu suntu banii — nu sta tergul si comunitatea ramâne fără pamentu.

Că sa nu pérda comunitatea pamentul — unii dintre representantii comunali, bă mai toti, si alti sateni, au luat bani imprumutu pre numele loru pentru comunitate, că sa pôta plati banii 7200 fl. la terminul 1 Iuliu 1870.

Dupa ce le-a succesu a platit banii pentru pament la terminu cu imprumutul facut pre vr'o căte-va lune cu interese mari si grele, — se ivi alta calamitate adeca executiunea pentru imprumutul facut de vr'o căte-va mii, si nu pre comunitate, ci pre ómeni privati, cari au facut imprumutul pentru comuna.

Din calamitatea executiunei au scapatu asiá, ca eu amu luat dintr-o cassa publica din Orastia 5000 fl. imprumutu pre numele meu pentru aceia, cari erau amenintati cu executiunea, pâna când comunitatea pre numele pre calea prescrisa a potutu face unu imprumutu.

Si abia in 13 Decembrie 1871 a succesu representantiei comunale pre calea prescrisa administrativa a face unu imprumutu de 5000 fl. si a scóte pre representantii comunali că ómeni si detorasi privati dela necasulu detoriei a executiunei. Sub astu-feciu de impregurări nu amu aflatu cu scopu in interesulu fondului, a aduce caus'a inaintea representantiei comunale. Representantii comunali din lips'a de bani in cass'a alodiala erau neodihnitii, si ingrijiti de detorile facute pentru comunitate — si apoi eu sa li aducu inainte fondulu cu banii din cass'a góla alodiala ? ! !

In lun'a lui Decembre 1871, dupa ce in 13 au scapatu representantii comunali de necasulu detoriei si a executiunei — cu organisarea justitiei, si dupa denumirea mea de jude, nu amu mai avutu tempu de a moi reasumá caus'a acésta, ca de atunci cam incetase functiunile administrative — si asiá nu mi-a remas alt'a, decâtua a lasá tóte actele oficiose ale mele la urmatorigul meu. Si actuam urmatorulu meu la datatula si zelosulu domnului de Dobo ce a facutu? Din porunc'a asta in acte a propusu caus'a inaintea representantiei comunale spre consultare, adeca unu lucru de oficiu si inca de totu usioru. Si in sapt'a acésta jace tóta laud'a, totu zelulu, si tóta ingrigirea neobosita (recte siarlatanaria) despre Dobo.

Déca eu a-si fi pusu séu déca vreamu a pune conclusulu „ad calendas, grecas“ dupa espressiunea trántorului din Venerea, atunci nu veneau scrisorile respective in mâinile urmatorului meu, si chiaru ca nu mai vedeu lumin'a — dara asiá incepundu-se pre tempul meu, prin conlucrarea mea, si pastrându-se de mine — face acum Dobo din elu capitulul politicu prin mencioni despre mine de reu, si desprie sine de bine.

(Va urmá.)

Varietati.

(+) (Necrologu.) Carolu Hidvegi, fostu comisariu catastralu, mai tardiu comisariu de reclamatiune, dupa o scurta bôla in urm'a unei impunseturi cu unu acu micu de consu in palm'a stânga, din care impunsatura a capatatu aprindere a reposat in domnulu in alu 56-lea anu alu etaticei sele. Vedo'a Emilia n. Lazaru, fiului Carolu juristu absolutu că

practicante la oficiul silvanalu din Sebesiu si sic'a Aneta impreuna cu totu poporul din giaru, care l'au cunoscutu 'lu jelescu. Neuitate sunto purtările reposatului dela an. 1848 că tribunu in legiuene a III-a cu Iancu, Axente si Popoviciu (Martianu). Inmormantarea s'a celebratru prin 5 preoti gr. or. in cimitirul din orasul fiindu onorata din partea nemânilor care au participat in unu numeru preste 600 susfete, cuventul funebrau la rostitu teologul Ioane Benn'a din Pianulu-de-josu finindu-iu cu intrég'a biografia a reposatului care cuventu fiindu bine potrivit a forte multiamit pre ascultatori. Nu putem trece pre celu din sirulu martirilor natuuei române, pre reposatului, fără a-i strigá unu doiosu: Fia-i tierân'a usiora si memor'a eterna!

Vintii inferiori 24 Octombrie 1872.

Benn'a,
parochu gr. or.

* * * (Simplicitate.) Unu soldatu din 101-le se ducea la corpulu seu la Parisu.

In drumulu de feru se aflá cu o tieranca.

— Din ce regimentu esti dtea l'au intrebaturu femea'a.

— Din 101 vite la gulerulu meu

— Din 101! Oh Dumnedieul meu! ce ferire; de siguru ca trebuie sa cunosci pre fiulu meu, fiindu ca-i din 102; sa mi placerea de a-i duce acestu jambonu, in drumu vei mânca si d-tea o bucatica.

— Bucurosu.

Trenulu se opresce la o statia si bun'a femea se cobora discendu:

— Cătu suntu de complezanti militari!

* * * Invitatune la prânziu. Unu Gasconu, oficieru din armat'a lui Ludovicu XIII, si atrasese resbunarea cardinalului de Richelieu prin căte-va cântece ce 'si permise a face contr'a Eminentiei Sale. Atotpotintele ministru erá cu atat'a mai susceptibilu la acésta injurie cu cătu regele si curtea risese forte multu de aceste satire, si elu insusi fusese silitu de a se prefase ca ride. Necu-tidiându a pedepsí indata pre istetiulu autoru alu acestoru cântece, cardinalulu, lasându resbunarea sea pentru unu tempu mai comodu, se multiamise a refusá Gasconului nostru ori-ce inaintare si elu lasá sa lăncediésca in cele mai obscure garnisone.

Dupa trecerea de mai multi ani, unu intendentu a lui Richelieu care erá o ruda a Gasconului ceru iertare pentru bietoul poetu. Cardinalulu o acordă, chiamă pre Gasconulu la Parisu si 'lu nomi capitanu in gardele lui; avuse chiaru si generositatea de a incarcá cu daruri pre acel'a care odinióra 'si atrase man'a lui. Nouul capitanu, obtinendu si onoreu unei audientie, esprimă generosului ministru recunoscint'a sea, asigurându-lu de unu devotamentu de ori-ce proba. Căte-va dile d'ale aceea, Gasconulu nostru primi o invitatiune: erá invitatu a prânzi la Eminentia Sea la Ruel, cas'a sea de tiéra.

Elu facu mare toaleta, si fiindu tempulu seniu se pörni de diminétia pre jossu; caci trasurile pentru Saint-Germain si impregurimi atatú de comune astadi, nu existau inoa. Regele, printii, ambasadorii, ministrii si căti-va seniori bogali incepusera a ave căratele loru. In fine ajunse pâna la o legha aproape de Ruel fără nici unu accidentu. De odata tempulu se schimba si ploiea silise pre Gasconulu nostru a eautá adaptostu sub unu arbore. Plóiea nu incetá si capitanulu gândeau cu sperare la desordinea ce trebuieea sa aduca in toaleta lui, cându audí sgomotul unei trasuri. Nu erá decâtua o trasura urâta acoperita cu pândia, dara trasura de unu calu viguros si condusa de omu grosu cu unu aeru bunu. Situația capitanului i inspiră compatisimire, si semnele motu ale Gasconului erau usioru de interpretat, bunulu omu retinu calulu pentru a-i oferi unu locu lângă densulu, déca din intemplare aru merge si elu la Ruel.

Capitanulu primi cu recunoscintia; si pentru a areta acestui onestu calatoriu ce felu de omu este acel'a pre care-lu obliga, se puse a-i nará că unu adeverat Gasconu, cine erá, de unde vine si mai alesu la cine sa duce pentru a diná, nerefusându-si chiaru placerea de a recitá bunului omu un'a din cântecele sele satirice. — Cum? strigă strainulu, dtea a-i facutu acésta satira contr'a cardinalului de Richelieu? — D'a, amice, eu suntu acel'a; dara acésta nu me impedeaca de a merge sa prândiesc

cu Eminentia Sea. — Dinati la cardinalulu, la Ruel? dise dlu celo grosu, privindu pre Gasconulu cu o maniera straina. — Este asiá cum amu onore a ve repetá. — Astadi chiaru? Siguru, dara pentru ce retieneti trasur'a? Amu perdotu dejá o multime de tempu sub acelu arbore, nu vréu că o persoá cá aceea a cardinalului sa me ascepte.

— Fórt'e bine, dise grosulu; dara déca vâsul spune două covinte, n'ali mai grabi asia de-a ajunge. Ministru nu astépla astadi pe nimeni la praudiu. — A! dise Gasconulu, arendandu conductoriului trasurei biletulu de invitatiune ce primise diu'a precedenta. — Ve repeto, dise grosulu ca mai mare forte, ca cu tóte ca aveți biletulu, d-vos tra nu sunteti invitati la una dineru. Ascultati-me, dise elu incetu, si eu mergu la Ruel; cardinalulu me chiamă

Acésta se intempla destulu de desu, si totdeauna pentru o executiune secreta, caci nu suntu nici mai multa nici mai putinu decatul calaului Eminentei Sale.

Dicendo aceste cuvinte care facura sa ingalbinesc Gasconulu, radică unu acoperamentu si arată ospătului seu o sabie enormă. La acésta vedere, capitanulu perduse vorba. — Vedeti, scumpulu meu domnu, la ce felu de prandiu sunteti invitati. Intorceți-ve iute la Parisu; de acolo fugiti si nu credeti ca Richelieu earta. Sciu ce-va despre acésta.

Gasconulu se cobori din trasura tremurandu! Elu uitase sa multiamésca pe complesantulu proprietar alu trasurei si sabiei, atatú se grabise a reveni la Parisu, unde ajunse plinu de glodu. Fară a perde o minuta plecă. Se duse in Spania. facendu a se respandi stirea de morțea lui.

— Pecatu, dise cardinalulu intendantului seu, audindu acéstea nuvela; a-siu si dorit u ca capitanulu sa sfersiesca altfelu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunie de preotu in vacanta parochia Lesinicu cu filia Dumbravita din protopiatul Devei, se scrie concursu cu terminul pâna la 30 Novembre st. v. a. c.

Molumentele suntu:

In materia. Casa parochiala cu gradina lângă ea. Dela 28 mosiesi a 2 mertie — 56 mertie greu. Dela 50 geleri a 2 mertie — 100 mertie cucurudiu sfaramatu.

In filia. Dela 47 numeri de case a 2 mertie 94 mertie cucurudiu sfaramatu. Unu pamentu aratoriu de 2 mertie semanatura. Si in fine, cimitierile de lângă ambele biserici, pre lângă stol'a usuata.

Doritorii de a ocupá acestu postu 'si voru trame petitiunile loru instruite in sensulu Statutului Organicu § 13 adresate comitetului parochialu, la subscrisulu, pâna in terminul indicat.

Dev'a 29 Octobre 1872.

Pentru comitetulu parochialu

Ioanu Papu
Popopu.

Concursu

Devenindu un'a din parochiele de a III clasa din comun'a Rechit'a si filia Strugasiu vacanta, se scrie pentru reintregirea ei concursu pâna la capetulu lunei lui Decembrie 1872 st. v.

Molumentele suntu:

a) dela 108 familii-căte o ferdela de cucurudiu in grauntie si căte o dî de lucru — claca. —

b) fanatie de două cara de fenu,

c) indinatatele venite stolare regulate incătu-va.

Doritorii de a ocupá statuul acestu, sa se ascérne suplicele loru scaonului protopr. gr. or. in S Sabesiu inzestrat cu documentele receptate de Statutulu Organicu pâna la presipitul termeniu.

Rechit'a in 24 Octombrie 1872.

Comitetulu parochiale.

Cu consemnamentele resp. P. protopr.

(1-3)

Concursu.

La scol'a normale capitalo gr. res. din Seliste face trebuinta de o investitória la copile in lucru de mâna, pentru carea e sistemat unu salariu anuale de 200 fl. v. a. in bani, cuartiru liberu si 3 stângini lemne de focu.

Doritorile de a ocupá statuul acestu, sa se adresie la comitetulu subscrisu pâna in 25 Nov. a. c. st. v. documentandu capacitatea ceruta.

Seliste, 26 Octombrie 1872.

Comitetulu parochiale gr. res.

In contielegere cu parintele protop. respectivu.

(1-3)